

Veronika her şeyden nefret ediyordu ya, en çok da yaşamını sürdürmüş olduğu biçimden, içinde barındırdığı yüzlerce Veronika'yı keşfetmeye zahmet etmeyişiinden tiksiniyordu. Oysa orada kim bilir ne ilginç, ne meraklı, ne cesur, ne küstah, ne deli kızlar duruyordu.

Dünyanın bütün dağlarında, ormanlarında, bir tek yaprağı bile bir başkasının tıpkısı olarak yaratmamıştır Tanrı. Oysa siz farklı olmayı delilik sayıyorsunuz.

Farklı olmanın neyi kötü ? Dünya üzerindeki her şey böylesine özelken neden farklı kafa yapılarına sahip insanların aynı olması bekleniyor ? Beni kitabın içine çeken de bu olmuştu, hikaye örgüsünde belirsizlikler olmadığından sonuna doğru neler olabileceğini tahmin edebiliyorsunuz ve sormanız gereken sorular karakter odaklı olmaktan uzak olup daha çok kitabın felsefesiyle alakalı sorular olsa da yeterli bir şekilde açıklandığını düşünüyorum. Kitap en temelinde insanların nasıl toplum tarafından sınırlandırıldığını anlatıyor, işleyiş biçimi olay kurgularından çok karakterlerin kendi iç çözümlemeleriyle geçiyor ve karakterlerin birçoğu kendine has özellikler de barındırıyor. Birinin başarısız intihar girişiminin nasıl başkalarına ışık olabildiğini görüyoruz, burada detaylı bir şekilde açıklamak istesem bile sizin bu kitabı oku-

maya başlayıp kendinizin keşfetmesi bu kitabın değerini sizin için daha da arttırır. Kitabın en beğendiğim özelliği ise ne anlattığı olay ne de karakterlerinin size bir şeyi kanıtlama çabasının bulunmayışı, onlar arzularını toplum yüzünden kısıtlamak zorunda kalmış birer insandı, ne kurgusal bir süper kahraman ne de bir baş karakterdiler, hikayenin bu gerçekçi anlatımı bende hayali bir hikaye okuyormuş hissinden çok zorluklarla başa çıkmaya çalışan bir avuç insanın belgeselini izliyormuşum hissi yaratmıştı. Anlatım tarzı bakımından ise betimlemelere belli sanatsal anlar dışında fazla başvurulmuyor ki bu da kitabın kısa sayfa sayısı ile birleşince bir oturuşta bitirilebilirlik bir kitap olmasını sağlıyor. Kitapla ilgili bulduğum en büyük eksiler ise heyecan verici başlayan kitabın sonlara doğru belli hikayesel seçimlerden dolayı son derece tekdüzeleşmesi ve sonunun vuruculuğunun az olması. Eksileri ve artılarıyla bakıldığında içimizden biriymiş gibi hissettiren karakterleri, zincirlerinden kurtulmaya çalışan baş karakteri ve akıcı anlatım tarzı ile okumanızı önerebileceğim bir kitap oluyor.

Nasıl Hayal Ederiz

Hayvan ile insanlar arasındaki en büyük farklardan biri sahip olduğumuz bilinç ile kurgular yaratabilmemizdir, bu kurgular ise hayal gücümüz sayesinde oluşurlar fakat hayal gücümüz bunları nereden bulur, veyahut çokça ünlü, içerisinde çok zekice fikirler içeren bu kitaplar nasıl oldu da kurgulanabildiler? En temel kurgular çevreye bakmamızla başladı, içimizde olan hisler ve doğa harmanlanınca ortaya ilk eserleri çıkartabildik. İnsan beyni olmayan bir şeyi sıfırdan hayal edemez fakat öğrendiği bilgileri istediği gibi esnetip farklı düşüncelerle harmanlayarak yeni olgular çıkartabilir. Dünya üzerindeki ilk eserlere bakıldığında toplum yapısının ve insan aklını sorulara boğan konularda kitaplar yazıldığını görebiliriz. Eski zamanların inançları ve kültürleri o zamanın yazarları için ilham kaynağı olmuştur,

bunlar ise bize inançlarıyla alakalı destanlar, kendi kültürlerinden çıkma kahramanlar ve maceralar olarak dönmüştür. Peki asıl soru şu, şu anda hala daha bu devinim devam ediyor mu ? Bir yazarın konuyu seçerken birçok düşünce olabilir fakat her zaman kendi deneyim ettiği eserlerle ilerler, zaten bu yüzden de çok okuyanın çok daha iyi yazabildiği görülebilir. Tabii genelleme yapmak mantıksız ama seçenekler arttığında harmanlanan fikirler de aynı oranda artıyor. Modern eserlerden biri üzerinden gitmek gerekirse "Dune" kitabı bu konuyla alakalı örnek vermeyi en çok sevdiğim eser. İçinde barındırdığı birçok konu kendine has olmakla beraber nereden alınabildiği tahmin edilebiliyor, Dune en temelinde ilahi kitaplar ve Doğu

ülkelerinden fazlasıyla etkilenmiş bir kitap. Koskoca bir evrene sahip olan Dune kendinden önceki birçok eserden ilham almış ve aynı şekilde kendisinden sonraki birçok esere de ilham olabilmış bir kitap, Dune'u bu kadar güzel yapan ise içerdiği harmanlanan fikirlerin doğru toparlanabilmesi ve anlatmaya çalıştıklarını güçlü bir kurguyla sunabilmesidir. Klasik kitaplara gelmek gerekirse her zaman bunların o zamanların kişisel gelişim kitapları olduklarını düşünmüşümdür, klasik kitaplar daha çok çevreye bakıp bir fikir elde etmektense yazarın kendi düşüncelerini olaylarla harmanladığı eserler oluyor. Bu yüzden de çoğu zaman bir alt metin bulabiliyoruz.